

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11231/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Мандић, адвокат из ..., ради утврђења и предаје ствари, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 424/25 од 29.05.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 424/25 од 29.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 424/25 од 29.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 139/25 од 04.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу власнику моторног возила марке Renault tip Megan, година производње 2003, боја S плава D, бој мотора ..., број шасије ..., исто врати и преда у државину. Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 1.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 175.840,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 424/25 од 29.05.2025. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и пресуда Основног суда у Ваљеву П 139/25 од 04.04.2025. године потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, да је тужени са члановима своје породице након плаћене поправке предметног моторног возила, додатних улагања и плаћене регистрације исто возило отуђио непознатом лицу, а ревизијом туженог се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу у овој правној ствари је поднета 13.01.2021. године, а вредност предмета спора је 1.500,00 евра, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 176.369,25 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић